

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Václavem Trajerem ve věci

žalobkyně: J. B., narozena „X“,
bytem „X“,

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení,
se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 24. 1. 2018, č. j. „X“, o invalidním důchodu,

takto:

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 24. 1. 2018, č. j. „X“, se **ruší pro vady řízení** a věc se **vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě u zdejšího soudu domáhala zrušení žalobou napadeného rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 24. 1. 2018, č. j. „X“, o invalidním důchodu, kterým byly zamítnuty její námitky proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 16. 11. 2017, č. j. „X“, jímž byl žalobkyni s odkazem na ust. § 56 odst. 1 písm. d) a ustanovení § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, (dále

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

jen „zákon o důchodovém pojištění“), snížen od 16. 12. 2017 invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně, s odůvodněním, že dle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Chomutov ze dne 1. 11. 2017 je žalobkyně nadále invalidní pro invaliditu druhého stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jí poklesla její pracovní schopnost o 55%, zatímco pro vznik invalidity třetího stupně je nutný pokles minimálně o 70%.

Žaloba

2. Žalobkyně v žalobě a v pozdějších svých doplňujících podáních shodně namítala, že její zdravotní stav je stále velmi špatný a má tendenci se jen zhoršovat, a proto nechápe a kategoricky nesouhlasí se závěry žalované o tom, že její zdravotní stav se vylepšil, v důsledku čehož by jí měl náležet invalidní důchod jen pro invaliditu druhého stupně. Žalobkyně vyjádřila přesvědčení, že její špatný zdravotní stav nadále odpovídá invaliditě třetího stupně.

Vyjádření žalované k žalobě

3. Žalovaná ve svém písemném vyjádření k podané žalobě s ohledem na námitky žalobkyně navrhla provedení důkazu vypracováním posudku příslušnou Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí.

Ústní jednání soudu

4. Při jednání konaném dne 11. 2. 2019 žalobkyně přednesla žalobu shodně jako v jejím písemném vyhotovení a zdůraznila, že její stav se neustále zhoršuje.
5. Pověřená pracovnice žalované pak při tomtéž jednání před soudem odkázala na písemné vyjádření k žalobě a po provedení dokazování čtením posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem ze dne 1. 11. 2018 uvedla, že rozhodnutí ve věci ponechává na úvaze soudu.

Posouzení věci soudem

6. Napadené rozhodnutí soud přezkoumával podle části třetí hlavy druhé prvního dílu zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost napadeného rozhodnutí, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud z úřední povinnosti podle § 76 odst. 2 s. ř. s. přihlídnout toliko k takovým vadám napadeného rozhodnutí, které vyvolávají jeho nicotnost. Takové nedostatky v projednávané věci ovšem zjištěny nebyly.
7. Po přezkoumání skutkového a právního stavu a provedeném ústním jednání dospěl soud k rozhodnutí, že žaloba byla podána důvodně.
8. Z obsahu předloženého správního spisu soud zjistil, že prvoinstanční rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku posudkového lékaře pověřeného vypracováním posudku

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

pro Okresní správu sociálního zabezpečení Chomutov, který při kontrolní lékařské prohlídce dne 1. 11. 2017 posoudil zdravotní stav žalobkyně a dospěl k závěru, že ta je invalidní dle ust. § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, avšak nejde již o invaliditu třetího stupně dle ust. § 39 odst. 2 písm. c) téhož zákona, nýbrž o invaliditu druhého stupně dle ust. § 39 odst. 2 písm. b) stejného zákona, když z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu v důsledku postižení uvedeného v kapitole II., oddíl A, položce 1, písm. c) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., poklesla její pracovní schopnost o 45 % s tím, že míra poklesu pracovní schopnosti se s ohledem k dalším postižením ve smyslu § 3 odst. 1 citované vyhlášky zvyšuje o 10 % a celkově tedy míra poklesu pracovní schopnosti dosahuje 55 %. Na základě tohoto posudku žalovaná vydala dne 16. 11. 2017 výše citované rozhodnutí, jímž byl žalobkyni snížen od 16. 12. 2017 invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně námitky, v nichž uvedla, že nesouhlasí se snížením invalidního důchodu a žádá o přezkoumání napadeného rozhodnutí, neboť její zdravotní stav se nikterak nezlepšil, její postižení je střední těžké, ačkoliv v lékařské dokumentaci je hodnoceno jako těžké.

9. Dále soud z obsahu správního spisu zjistil, že žalovaná si v rámci řízení o námitkách vyhotovila nový posudek o invaliditě ze dne 23. 1. 2018, který vypracovala příslušná posudková lékařka. Tato posudková lékařka opětovně posoudila zdravotní stav žalobkyně na základě předložené lékařské dokumentace a dospěla ke shodnému k závěru, že u žalobkyně rozhodující příčinou jejího dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole II., oddíl A, položce 1, písm. c) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., v důsledku kterého se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti na 45 % s tím, že míra poklesu pracovní schopnosti se s ohledem k dalším postižením ve smyslu § 3 odst. 1 citované vyhlášky zvyšuje o 10 % a celkově tedy míra poklesu pracovní schopnosti dosahuje 55 %. Na základě tohoto nového posudku bylo vydáno žalobou napadené rozhodnutí, kterým bylo potvrzeno prvoinstanční rozhodnutí ze dne 16. 11. 2017.
10. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. V souladu s odstavcem 2 citovaného ustanovení jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně a nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
11. Dle ust. § 39 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění se pracovní schopností rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. V souladu s odstavcem 4 citovaného ustanovení se při určování poklesu pracovní schopnosti vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav, zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

výdělečné činnosti, než dosud vykonával, schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %, v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.

12. V odstavci 5 citovaného ustanovení je dále stanoveno, že za zdravotní postižení se pro účely posouzení poklesu pracovní schopnosti považuje soubor všech funkčních poruch, které s ním souvisejí. V souladu s odstavcem 6 citovaného ustanovení se za stabilizovaný zdravotní stav považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení. Dle odstavce 7 je pojištěnec adaptován na své zdravotní postižení, jestliže nabyl, popřípadě znovu nabyl schopností a dovedností, které mu spolu se zachovanými tělesnými, smyslovými a duševními schopnostmi umožňují vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti.
13. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se vždy určuje v celých číslech s tím, že procentní míry poklesu pracovní schopnosti podle druhů zdravotního postižení jsou uvedeny v příloze k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity.
14. V projednávané věci tedy bylo žalobou napadeným rozhodnutím potvrzeno prvostupňovém rozhodnutí, kterým byl žalobkyni snížen od 16. 12. 2017 invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně, a to s odůvodněním, že z důvodu jejího dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jí poklesla její pracovní schopnost o 55 %, zatímco pro vznik invalidity třetího stupně je nutný pokles minimálně o 70 %.
15. Jedním z předpokladů pro vznik a trvání nároku na invalidní důchod je tedy existence invalidity pojištěnce ve smyslu ust. § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, jak vyplývá z ust. § 38 téhož zákona. Bylo proto třeba zjistit, zda žalobkyně nadále splňovala ke dni vydání napadeného rozhodnutí podmínky invalidity ve třetím stupni, tj. zda u ní nastal pokles pracovní schopnosti nejenže nejméně o 35 %, nýbrž nejméně o 70 %, když brojí proti rozhodnutí žalované o snížení invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně. V této souvislosti soud poznamenává, že v daném případě nebylo mezi účastníky řízení žádného sporu o tom, že by žalobkyně nezískala potřebnou dobu pojištění, což je druhý předpoklad pro vznik a trvání nároku na invalidní důchod, jak vyplývá z ust. § 38 zákona o důchodovém pojištění, a proto soud již bez dalšího vycházel ze skutečnosti, že žalobkyně získala potřebnou dobu pojištění.
16. Již výše bylo zmíněno, že napadené rozhodnutí bylo odůvodněno závěrem posudkové lékařky, která učinila závěr o poklesu pracovní schopnosti žalobkyně a datu, kdy došlo k této skutečnosti. Soud se s tímto závěrem lékařky nespokojil, a protože nemá odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity určitého stupně především závisí, vyžádal si proto v rámci předmětného soudního řízení v intencích ust. § 52 odst. 1 v návaznosti na ust. § 77 s. ř. s. odborný posudek od Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem (dále jen „komise“), která je v těchto věcech dle § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení,

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

povolána k posouzení zdravotního stavu žalobkyně. Tato komise nově posoudila celkový stav žalobkyně, dále také posoudila pokles její pracovní schopnosti a také trvání její případné invalidity včetně stanovení stupně invalidity.

17. Z obsahu posudkové dokumentace vypracované dotyčnou komisí soud zjistil, že komise jednala v řádném složení, posudek byl vypracován po studiu a zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů dne 1. 11. 2018. Žalobkyně byla jednání komise přítomna a přímo při jednání komise byla vyšetřena odbornou lékařkou z oboru interního lékařství. Dále je z posudkové dokumentace patrné, jaké lékařské nálezy měla komise k dispozici. Na základě posouzení všech zdravotních nálezů (odborné nálezy - z ambulance onkologické, ambulance chirurgické, ambulance endokrinologické, ambulance diabetologické, ambulance ortopedická, rentgenová vyšetření), obvodní zdravotní dokumentace lékařky MUDr. M. a spisové dokumentace Okresní správy sociálního zabezpečení Chomutov pak komise dospěla k závěru, že k datu napadeného rozhodnutí žalobkyně byla invalidní podle ust. § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění ve znění zákona č. 306/2008 Sb., přičemž nadále šlo o invaliditu třetího stupně.
18. Komise konstatovala, že u žalobkyně se jednalo k datu vydání napadeného rozhodnutí o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož dominující příčinou je těžké postižení nádorem v klinické remisi při trvající hormonální léčbě ovlivňující stav pohybového aparátu.
19. Komise pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti u žalobkyně posoudila dle kapitoly II. – onkologie, oddíl A – zhoubné novotvary, položka 1, písm. d) – těžké postižení vyhl. č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti ve výši 65% s tím, že Komise zvýšila hodnocení o 10 % na celkových 75% pro dříve vykonávané dělnické profese žalobkyně. Komise k tomuto hodnocení konstatovala, že se nemohla ztotožnit s posudkovými závěry posudkového lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení Chomutov či posudkové lékařky oddělení námitkové a odvolací agendy žalované, neboť v případě žalobkyně se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je těžké postižení nádorem v klinické remisi při trvající hormonální léčbě ovlivňující stav pohybového aparátu. Komise dále uvedla, že žalobkyně podstoupila v roce 2016 částečnou mastektomii pro karcinom levého prsu, dále je žalobkyně postižena po pohybové stránce vrozenou dysplasií levého kyčelního kloubu, kdy levá dolní končetina je zkrácena o 10 cm a žalobkyně není schopna chůze bez opory. S ohledem na rozsah nádoru, histologii a komplikaci onkologické léčby vyhodnotila Komise zdravotní stav žalobkyně jako těžké postižení nádorem v klinické remisi při trvající hormonální léčbě ovlivňující stav pohybového aparátu.
20. Po zhodnocení výše předestřených důkazů, které byly provedeny při soudním jednání, soud konstatuje, že Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem jednala v řádném složení, že posudek ze dne 1. 11. 2018, jenž soud hodnotí jako stěžejní důkaz v tomto přezkumném soudním řízení, byl vypracován po náležitém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů.
21. Lékaři Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem přitom oproti posudkovému lékaři Okresní správy sociálního zabezpečení Chomutov a Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

posudkové lékařce oddělení námitkové a odvolací agendy žalované ohledně dominujícího zdravotního postižení dospěli k závěru, že míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti u žalobkyně dosahuje celkových 75 % namísto toliko 55 %, na základě čehož pak uzavřeli, že žalobkyně byla k datu žalobou napadeného rozhodnutí invalidní, a to nadále ve třetím stupni a nikoliv pouze ve druhém stupni.

22. Dále soud uvádí, že se ztotožnil s posudkovým závěrem komise, který ostatně nebyl žádným z účastníků řízení nikterak zpochybňován v řízení před soudem, poté co s ním byli seznámeni, a proto s ohledem na vše, co bylo uvedeno shora, dospěl k závěru, že žaloba je důvodná, neboť žalovaná při svém rozhodování o námitkách žalobkyně vycházela z posudku příslušné posudkové lékařky oddělení námitkové a odvolací agendy žalované, jejíž posudek neodpovídal úplně zjištěnému skutkovému stavu.
23. Soud proto napadené rozhodnutí včetně jemu předcházejícího prvoinstančního rozhodnutí pro vady řízení ve smyslu ust. § 76 odst. 1 písm. b) podle ust. § 78 odst. 1, odst. 4 s. ř. s. ve výroku I. rozsudku zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. Podle ust. § 78 odst. 5 s. ř. s. přitom platí, že pokud soud zruší rozhodnutí správního orgánu, je správní orgán v dalším řízení vázán právním názorem soudu. Bude proto na žalované, aby znovu o nároku žalobkyně rozhodla, přičemž bude vycházet z toho, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí byla nadále invalidní, a to ve třetím stupni invalidity.
24. Jelikož žalobkyně měla ve věci úspěch, měla by nárok na náhradu nákladů řízení podle ust. § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Vzhledem k tomu, že se žalobkyně náhrady nákladů řízení při ústním jednání konaném dne 11. 2. 2019 vzdala, rozhodl soud o nákladech řízení tak, jak je uvedeno ve výroku II tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 11. února 2019

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Mgr. Václav Trajer, v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)